

8. brev

Grenada 2. januar 2007

Vi ankom til Brickly Bay på Grenada kl.07 i morges, d. 2. feb. efter en noget fortunlet natsejlad. Starten gik rigtig godt. Vi sejlede til en bugt, lige ved hjørnet af Trinidad og badede og slappede af inden vi skulle sejle med et canadisk par, der også skulle til Grenada. De havde sat en rullegenoa op fra toppen af masten til bommen som storsejl og var vældig godt tilfreds med systemet.

På vejen over fik vi en del regnbyger med vindstyrker på ca. 20 s/m, og samtidig drejede vinden mod nord. Da strømmen var vestgående ca. 2 knob, måtte vi gå så højt til vinden som muligt for at ramme Grenada. Det lykkedes, dog ikke uden søsyge.

Nu har vi været en tur i land, efter at ha sovet og badet, spist pizza, og hørt lækker live musik af et lokalt orkester. Sådan! Et fire mands orkester gav den på slap line. Det bestod af en raggai rytmeguitar, basguitar og to mand på trommer. Den ene på store kongastrommer, den anden på et udvidet trommesæt. Og han alene, kunne næsten få det til at lyde som et stealband. Så godt!

Inden vi satte båden i vandet på Trinidad, havde jeg tjekket min toplanterne og sandelig om ikke den præstere et nyt navigationslys: hvidt lys agter og ingen kulørt frem.

Jeg sendte en mail til LOPOLIGT om min model, og fik straks et svar der lød: du får en ny! Den kommer allerede i slutningen af feb. da min bror kommer til Guadeloupe, og tager den med.

I går overnattede vi i Flamingo Bay et lille stykke oppe af Grenadakysten. Der var ingen Flamingoer men til gengæld stille og fredeligt. Lidt baden og snorklen, en hakkebøf fra St.Georg så var den dag væk. Og den næste røg lige så hurtigt med sejlad til Carriacou. Vi måtte dog ha støtte af motoren for at holde højde pga. strømmen. Nu ligger vi for anker i Tyrrel Bay, sammen med vel ca. 50 andre sejlere.

I morgen sejler vi til Tobago Cays. Så får vi se om det er noget opreklameret fis, med det sted. Siges at være stedet for snorkel og dykkerfreaks.

Vi måtte krydse op til Tobago Cays, og hvor er der mange sejlere her. De har begrænset antallet af sejlere ved at opkræve 10 Ec pr. person i døgnet, for at være her. Ok, vi ligger her to døgn og det er da flot, men det virker også noget turistet og brugt. Jeg ville se hajer og rokker, men så ingen. Det gjorde Anette til gengæld, to gange haj og en gang rokke. Især rokken er seværdig når den flyver gennem vandet. Måske havde det været flottere hvis jeg også havde set rokke og haj!

Vi stødte på NORDSTJERNEN med Erik og Birgitte og dem tager vi en middag med nu i aften. De er som os på en årstur, og skal også hjem på arbejde til august. Desuden er Jan fra NANGIALA her, så vi laver et lille dansker møde, med løbster på menuen.

Birgitte var taget med os på snorkeltur ude ved revet, vel 10 min. dingysejlad fra ankerpladsen, på den anden side af en lille ø, Petit Bateau, og da vi kom tilbage, 2 timer senere, havde ASRA flyttet sig ca. 50 meter.

”Et eller andet fjols havde ankret på en skråning og givet for kort kæde.”

Vi havde overnattet, uden båden havde flyttet sig, men da vi lå i læ, havde jeg ikke bakket ankeret ned. Jeg havde kikket til ankeret og syntes det lå ok. Heldigvis var der ingen både lige bag ASRA, men det kostede en flaske rom til Jan, da han var snarrådig nok til at klatre ombord og trække mere ankerkæde ud af brønden, da han så ASRA drive.

Nu er vi i Admiralty Bay på Bequia. Kom hertil sidst på dagen i går søndag d. 11.feb. En rigtig populær sejlerbugt, ser det ud til. Her ligger vel ca. 80 sejlere for anker.

Vi havde egentlig tænkt os at vi ville ind i Kingstown, på St.Vincent, men motoren gjorde knuder. Den begyndte at sætte ud, og ville til sidst slet ikke starte. Syntes det var underligt, da jeg havde skiftet oliefilter, dieselfilter og tømt diesel- forfilteret for vand på Trinidad. Jeg var dog ret sikker på at det var dieselkvaliteten, der var problemet. Så af med forfilteret og ganske rigtig det var helt snasket til. Der gik en dags tid med at finde sådan et filter, da det var udsolgt de første to steder. Shell ved lufthavnen havde to tilbage og dem købte jeg, og monterede den ene! 1½ time i bus, som er Toyotas minibus med ekstra sæder i, så der er plads til 12. De bliver kørt som død og H. Her på StVinsent er der en gut der tager imod penge, og som åbner og lukker døren, så chaufføren kan koncentrere sig om kørslen. Det er der også brug for på disse snoede bjergveje, der er fuld af huller.

Cumberland Bay, en lille bugt hvor vi kunne sejle for sejl helt ind i bunden. Lokale hjælpere viste os, hvor vi skulle ligge, og agterenden blev fortøjret til et træ ved stranden. Der var kun 10 m. ind til stranden, så vi brugte dingyen som flåde og trak os ind ved fortøjningsrebet.

Efter filtermaset syntes Anette vi skulle på en vulkantur. Her på St.Vinsent er en lille vulkan på godt 900 meters højde, og det er guf for et par sejlerben.

Kl. 9 startede vandreturen op gennem et tørt flodleje. Her havde vandet skåret sig ned i vulkanmassen, så vi gik i en bugtende tunnel. Efter et par kilometer gik stien op over flodlejet, og blev til junglesti. Nogen steder så stejl at vi gik på ”trapper,” rødder, sten og nogle steder mudder var underlaget. Jo højere vi kom op, des mere tyndede det ud i regnskoven, og den sidste kilometer var ren klippe. Det tog os 3 timer at bestige vulkanen, og komme op til kraterkanten. Der var et enkelt sted i vulkanmidten hvor der kom røg op, og man kunne se at der var varmt. Men søen som var vist på vort 10 år gamle kort var en stor vulkansk paddehat i midten af krateret. Vi nød blæsten og synet en ½ time og så begav vi os nedad igen.

Vi havde taget bussen ud til den sidste by inden stien op til vulkanen. Her mødte vi en venlig ung fyr, der gerne ville køre os ud til der hvor stien startede. Det ville koste 5 EC.

Fint nok han fik en 10er og sagde han ville være på stedet når vi kom tilbage.

DET VAR HAN, og det første han sagde, var om ikke jeg gav en rom og cola. Jeg spurgte ham hvorfor skulle jeg det? - Fordi jeg var hans ven!

Hvis du er min ven, gir jeg dig rom og cola, når du kommer og besøger mig i DK. Og vi kom sgu til at gå de 3 km., tilbage til bussen. Bentøjret var smurt og hele turen var en rigtig god oplevelse.

Dagen efter sejlede vi til StLucia overnattede i en lille fredelig bugt, ved Sufriere river, troede vi. Men da klokken var 10 om formiddagen startede en sandt turist invasion fra søsiden. Store charterbåde kom med dykkere og snorkelturister, så vi slap bøjen vi lå ved og drog nordpå til Rodneybay hvor vi ligger nu. Rodney Bay er stedet hvor AtlanticRaceforCruisers lander. Vi sejlede ind i Lagunen, og ankrede op. Et godt sted at ligge stille, men fy for en bund de har der.

På turen til Martinique fangede jeg en sværdfisk på ca. 1½ meter. Desværre slog den med halen da jeg skulle til at sætte fangstkrogen i den, og væk var den.

En overnatning ved CasaPilote, Hvor en franskmand var ude og bade med sin kone og datter. Heldigvis kunne han lidt engelsk og fortalte at han var kommet hertil for 10 år siden fra Marseille. Det er livet sagde han. Skønnere sted finder man ikke! Jeg kikkede på hans kone og var tilbøjelig til at give ham ret!

Videre til StPierre med karnevalsoptog, det meste af eftermiddagen. Godt for ører og øjne!
Her på Dominica var det sidste dag for karneval og vi så 4 optog. De to bestod af en trucker med kæmpehøjtalere på ladet og så dansede optoget bagefter. Det bedste syntes jeg var et optog med slagtojsinstrumenter af alle mulige slags.

En overnatning i Prince Rubert Bay og så gik turen til Guadeloupe. Ilet du Gosier og i dag går turen til Pointe a Pitre, vi skal i havn for vi får besøg.

Holger og Dorthe kommer på ferie her og vi skal kikke lidt ø sammen, og ikke mindst snakke familie.

Kærlig hilsen fra Caribien,
”ASRA”

(På kortet her har jeg med rød streg vist ”ASRA”s rute efter angivelserne i 8.brev. - Jørn Ole Jensen)

